

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

6. Meritum Mariæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

Neque tamen esse meritorium, seu ratio meriti defuit virtutibus illis, quibus sanctissima Virgo dotata erat, quia tamen habuerit virtutes per modum patrie, quantum ad actum perfectissimum, habuit tamen per modum matris, quantum ad meritum; in perfectione virtutum similis fuit statui Beatorum; at quantum ad meritum similis statui Viatorum.

Albert. Magn. c. 69 de B. V. fol. 46. S. Anton. p. 4. tit 15. c. 17. §. 4.

X.

Et super Angelicas, quia exemplares & Diuina.

Quemadmodum enim virtutes Diuinae dicuntur virtutes exemplares, quia Deus est primum exemplar à nobis imitandum; ita virtutes sanctissimae Virginis cum sit exemplar secundum post Deum nobis pariter imitandum, dici possunt exemplares: Posita est enim B. Virgo (sicut Angelicus Doctor) ut uniuersale exemplum omnium virtutum, è quo cuncti vitam cuiuslibet virtutis extrahere possent idæam.

INSTITUTUM DE REBUS DIVINIS

Sextum Priuilegium.

MERITUM MARIÆ.

- I. Eminensissimum in ordine.
- II. Effracsissimum in virtute.
- III. Intensum sine remissione.
- IV. Continuum sine interruptione.
- V. Stabile sine diminutione.
- VI. Mirabile in excessu.
- VII. Fecundum in communicatione.
- VIII. Fundamentum secundarium Ecclesie.
- IX. Gaudium Vniuersi.
- X. Vnitum merito Christi.

Decla-

Declaratio.

I.

Eminentissimum in ordine.

TRansilit namque ordinem gratiæ habitualis, ordinem vnionis accedit, quia terminatur in ternitatem Dei, & Incarnationem attingit. Vnde quispiam imaginari sibi potest ordinem perfectiorem aut etiam eminentiorem eo, in quo reperitur Mater Dei.

II.

Efficacissimum in virtute.

Quia iuxta dictum S. Gregorii: Meritorium *S. Greg.* Virgo Maria usq; ad solium Diuinitatis erexit, Sanctorum merita promerentur gratiam dei & gloriam; at merita sanctissimæ Mariæ Virginitatis attingunt thronum, cum in propria filium verum Dei Filium promeruerit.

III.

Intensum sine remissione.

ET enim iuxta doctrinam Doctoris Angelici: *non impeditus operatur secundum totam naturam:* Vnde actus suæ virtuti æquales semper quotiescunq; gratiæ intensioris adicit motus, res etiam causalitæ actus; habitus virtutis in Virginitate impedito passionum & fomitis, resistimus, liber semper exiit; ergo semper actus totus æquales adeptæ gratiæ, augendo & duplicando exempli causa gradus decem intensioris propriæ actum, quem elicit, creuerit ad XX & propter recedentis actus semper gratiæ perfectio multiplicata fuit. Præterea si in B. Virgine, veluti

est, aderat motio gratiæ efficacis intensior habitu gratiæ, non operabatur duntaxat actus semper æquales; sed etiam habitibus ipsis intensiores; neque hic operandi modus, quo semper duplicabatur meritum, incredibilis videri debet in Matre Dei; siquidem similis conceditur quousque Angelis in principio creationis suæ, & insuper probabile est, uti adocet & notat Suarez, S. Franciscum eodem operandi modo dotatum fuisse ab exordio Con- uersionis suæ; imò subiungit idem Author: asserere de Matre sanctissima, quod semper habuerit motionem divinam ad actum intensiorem, est pietati magis consentaneum & altius & excellentius de Virgine sentire: unde decernam est semper operari ex tota efficacia Charitatis & gratiæ, tam habitualis, quam actualis, seu mouentis.

IV.

Continuum sine interruptione.

Sanctissimam Virginem hoc etiam privilegio dotata fuisse omnino verisimile est, supposito, quod habuerit aliud privilegium scientiæ infusæ, de quo mox dicetur: cum hac interveniente scientiâ absque dependentiæ & fatigatione corporis mentaliter semper operari poterat, intendendo, amando Deum, & gaudento Deo; quod præter hæc ratione ostenditur, quia semper ac constanti Virgo operabatur deliberatè, nunquam habens actus indeliberatos, veluti supra probauimus, ac semper operabatur ex fine amoris Dei: operari namque propter alium finem naturalem & humanum imperfecto & defectu fuisse in B. Virgine: ergo semper ac continuo meruit; neque edici potest, quod voluntariè elegerit suspensionem omnis actus; siquidem humanus imperfectus est Beatissimam Virginem nec ullum elicuisse actum etiam indeliberatum, quod si etiam ita mansisset, non caruisset aliqua imperfectione. Confirmatur hoc idem exemplo Angelorum bonorum, quia primo instanti conversionis suæ ad Deum auctuam colluntur ab actuali Dei amore: ergo non potest magis & cum perfectione longè maiori hoc idem asserendū esse de B. Virgine. Suarez noster præsentè discutens materiã duo distinguit

S. Anton. p. 4. tit. 15. c. 20. §. 6.
 Alb. c. 126. §. 177.
 S. Bern. to. 2. ser. 1. c. 2.
 Belprat. lib. 7. p. 3. a.
 2. s. 126.
 Suar. dist. 18. sect. 2.
 conc. 4.

UNIVERSITÄT
 PADERBORN

Suar. diff.
18. *sect. 2.*
conc. 4.

Belpr. in
Stellar. lib.
7. *p. 2. a. 2.*
S. Aug. lib.
contra Lu-
lianum. c. 9

stinguit tempora, primum, quando Virgo vigilans, quando dormiebat, in primo tempore quam certissimum asserit, Beatissimam Virgineam nudò meruisse propter rationem supra adductam, nimirum perfectum habebat dominium in omnibus actus, nullos admittens indeliberatos; in secundo tempore hoc idem ait esse probabile, quia in statu innocentie adhuc constituto non impediret usus rationis, libertas & meritum tempore somnantis, ut bene allegat Belpratus: *Ligatio intellectus non est pœna peccati, & in statu innocentie, sicut in statu peccati, tam scelerata erant somnia dormientium, quam in statu vigilantium.* Neque obici potest, quod si pœna peccati, poterat tamen esse in B. Virgine, fuit dolor, lassitudo, & famelitas, quia pœna quæ non est pœna, ut sunt illæ iam recessitæ competere poterat Virgini; alii non illæ pœnæ, quæ sunt imbecillitas, stultitia, veluti sunt, concupiscentia, ignorantia, ignorantia, & distractio actus non completæ. addendum, conformiter idem Author observat, sicut Christus in se non assumpsit has pœnæ, sed decebat & oportebat, eadem permittere in B. Virgine cum sit una & eadem caro Christi & Mariæ, ut tunc caro Christi de Virgine sanctissima delictum. Quare concludendum, quod si hic operatus est cum libertate & merito fuit in Adamo, multo magis concedendus est Beati Virgini: unde semper & in tempore, & vigilando & dormiendo operabatur, ut ali affectu Divini Amoris, ac proinde cum meritis continuè.

V.

Stabile sine diminutione.

Et hoc propriè erat merito B. Virginis, quod non crederet, at non decreveret & deficeret, gratia non remanebat. Ratio est, quia nullus prolixius culpa, quæ illud tollere aut retardare valebat.

VI.

Mirabile in excessu.

Si vera est Regula S. Dionysii, quod *minimum ordinis* S. Dionys.
superioris & maius maximo ordinis inferioris, dicendum
 est, quemcunq; gradum etiam minimum meriti B. Vir-
 ginis, eo quod, visuprà dictum est, sit meritum ordinis
 superioris, fuisse maiorem quolibet merito cuiuscunque
 inferioris Sancti in ordine inferiori comprehensi; idque
 insinuare videntur verba illa Alberti M. *Maria in meri-* Alb. Mag.
to superavit omnes Sanctos, quia habuit actum Deiformis-
simum, ordinis, scilicet, Divini & superioris.

VII.

Fecundum in communicatione.

Quia Virgo erat Mater Christi, non tanquam perso-
 na particularis duntaxat; verum etiam tanquam capitis
 vniuersalis Ecclesie, & tanquam *primogeniti in multis*
fratribus, ergo est Mater Christi, & simul Mater nostra,
 nobisque veluti perdilectis suis filiis communicat san-
 ctissima sua merita.

VIII.

Secundarium fundamentum Ecclesie.

Quia sicut est quasi corredemptrix in mysterio re-
 demptionis; ita quoque affirmari potest, quod sit quasi
 co-fundatrix cum Christo in fundanda S. M. Ecclesia: va-
 lidè post Christum, qui est primum fundamentum, ap-
 petari potest secundarium sancte Ecclesie fundamen-
 tum.

IX.

Gaudium uniuersi.

Siquidem propter merita Mariæ Virginis, veluti no-
 Pars Secunda stra

Y
D
R
S
T
O
V

stra propria, *accessum habemus ad Christum*, quoniam
 dum propter merita Christi *accessum habemus ad
 trem*, ut ab eo, totum, quod optamus, obtinere
 mus propter merita Filii, & pariter aditum habemus
 Filium, ut ab eodem, quod desideramus, consequi
 mus per merita sanctissimæ Matris.

X.

Vnitum merito Christi.

Quia sunt merita Mariæ Virginis, tanquam
 Christi: ergò vniuntur & quasi simul considerantur
 merita Christi & Mariæ; illa de condigno, hæc de
 gruo nostram impetrant, obtineantque salutem. Participat
 igitur, ut meritorum Beatissimæ Virginis participat
 ciaris, sicque certo certius particeps eris meritorum
 Filii.

Septimum Privilegium.

COGNITIO MARIE

- I. *Illuminata per scientiam naturalem.*
- II. *Per fidem infusam similem fidei in
 gelis.*
- III. *Per scientiam infusam scientia Christi
 fusa similem.*
- IV. *Per reuelationes Diuinas extra Verbum.*
- V. *Per cognitionem experimentalem Verbi
 carnati.*
- VI. *Per Visionem Beatam in Verbo.*
- VII. *Illuminata & non ab alio Magistro, sed
 SS. Trinitate.*
- VIII. *Et tota illuminata absq. ignorantia.*
- IX. *Illuminatrix Ecclesia.*
- X. *Illuminatrix Angelorum.*